

N:o 172.

Af Herr D. Olauson: Angående förändring af den i gällande kommunal-författningar stadgade rösträtt.

Sedan den af mig under N:o 168 inom denna Kammare vid sistlidna års riksmöte afgifna motion, i syfte att få sådan förändring i gällande kommunal-författningar genomförd, att personlighets-principen i stället för förmögenheten skulle vid våra kommunala angelägenheter kunna göra sig gällande, efter att af Lag-Utskottet blifvit afstyrkt, icke lyckades vinna Riksdagens bifall, var det visserligen, öfvertygad såsom jag var och är, att endast denna princip kan tillfredsställa den stränga rättvisans fordringar, min fulla föresats, att icke låta denna fråga, som, genom den uppmärksamhet densamma tillvunnit sig inom landet, blifvit en af dagens mest brännande, förfalla; men då en annan värd ledamot af denna Kammare, Herr J. Ericson, genom motion, afgifven redan den 22 dennes, ånyo med stort bifall kallade frågan till lif, ansåg jag det vara nog, att i denna motion instämma.

Då likväl, vid behandlingen af motionen den 23 dennes, flere ledamöter af Kam-maren funno motionen affattad i så obestämda ordalag, att ett positivt förslag, som närmare redogjorde för motionens syfte, borde densamma bifogas, för att tjena till ledning vid behandlingen inom det Särskilda Utskott, till hvilket ifrågavarande motion dock slutligen remitterades, har jag, alldenstund det förslag, som af en annan högt aktad ledamot, Herr L. J. Hierta, vid tillfället afgafs, tycktes mig afse endast staden Stockholm och, såsom hvilande på en 20-gradig, röstskala, icke motsvara de allmännare anspråken på en fullt förnuftig röstgrund, trott mig böra, med åberopande af de skäl, som innehållas dels i Herr J. Ericsons, dels i min egen ofvan åberopade motion, värdsamt hemställa,

det Riksdagen måtte för sin del besluta sådan förändring i gällande kommunal-författningar, att vid utöfvande af rösträtt en hvar, som enligt samma författningar är röstberättigad eller till kommunen betalar skatt, må tillkomma lika rösträtt.

Frågående sålunda det alternativa förslag om en 3-gradig röstskala, som jag bifogade min vid sista riksmötet afgifna motion i ämnet, och detta af skäl att, vid beräkning af en hvar röstberättigads bidrag till kommunen, det icke är möjligt

bestämma den afgäld han i en indirekt beskattning genom den kommunen tillfallande bränvinsförsäljnings-afgiften erlägger, tager jag mig friheten anhålla att denna motion måtte till Särskildt Utskott remitteras.

Stockholm den 24 Januari 1868.

D. Olauson.

N:o 173.

Af Herr D. Olauson: Angående danaarf efter aflidna Hushållerskan Lovisa Skultin.

Uti en vid sistlidne års riksmöte under N:o 78 i denna Kammare af Herr Liss Olof Larsson väckt motion hade framställning derom blifvit gjord, att Kronans rätt till danaarf efter aflidna Hushållerskan Lovisa Skultin måtte eftergifvas till förmån för Rättviks församling, till bildande af en fond för fattiga studerande från församlingen, företrädesvis dem som egna sig åt det presterliga kallet. Denna motion blef på Stats-Utskottets hemställan af Kamrarne lemnad utan afseende, synnerligast sedan anmäldt blifvit, att tvänne syskonbarn af oäkta börd till den aflidna Skultin, nemligen Mathilda och Ulrika Fredrika Hammarbäck, hos Kongl. Maj:t ingifvit underdånig ansökning angående aflåtande af nådig Proposition om deras berättigande att erhålla ifrågavarande arfsmedel, uppgående vid 1866 års slut till 1,583 R:dr 97 öre, samt Utskottet, till hvilket Andra Kammaren återremitterat frågan, på det att Utskottet måtte i öfvervägande taga, huruvida det sednare användningssättet af medlen förtjenade företräde framför det af motionären föreslagna, ansåg sig icke kunna, såsom remissen afsåg, vid det förhållande att framställning om medlens öfverlemnande till systrarna Hammarbäck icke blifvit i grundlagsenlig ordning väckt, för det närvarande derom afgifva yttrande.

Då sålunda denna ärade Kammare, enligt mitt förmenande, helt otvetydigt synes med återremissen af Stats-Utskottets Utlåtande öfver den framställda danaarfsfrågan efter aflidna hushållerskan Skultin hafva haft för afsigt att få utredt, huruvida icke Kronans rätt till danaarvet skulle kunna eftergifvas till förmån för Skultins syskonbarn af oäkta börd Mathilda och Ulrika Fredrika Hammarbäck; och då